

התרנגולת הכי מכוערת בעולם

"דרדקים! קדימה, לרדת מהאוטובוס הגענו למוזיאון אני ושרה נלווה אתכם". כולם ירדו בטור אחד, כך זה היה הצעקות של המורה דרבנו את כולם וכמובן הקול החד והצורמני של המורה שרה אני ועוד ילדים מהכיתה הסכמנו שהיא המורה הכי גרועה בעולם למעשה די דוחים אותי אבל עכשיו זה לא משנה. אתאר בקצרה את המוזיאון: מקום מעופש וגדול עם עשרות פסלים אולי זה המוזיאון הכי מעופש בכל נו - יורק. והינה הפסל החדש ביצה שפסלים של שלושה אלים יוניים מקיפים אותם: זאוס, פוסידון ואדס היה נראה כאילו הפסל של פוסידון קורץ לי, בטח. המורה שרה כל הזמן נעצה עיניה בפסל של הביצה. והמורה עם הקול המדרבן שקראנו לו או המורה או בשמו הג' הפסל עניין אותי הסתכלתי שאף אחד לא רואה - שאר הילדים התלוננו למורה הג' על שאין להם את הדף. אי אז אני הושטתי את ידי טיפסתי על הפסל של זאוס שברתי עם הנעל את הזכוכית לקחתי את הפסל וקפצתי לארץ המורה שלי הסתכל בי ורק מיקד את עיניו בי. המורה שרה אמרה: "רוק סטיב ג'קסון..." הקול החלק והחד של שרה הפחיד אותנו, והחלק המוזר היה שזה היה שמי המלא - קוראים לי רוק סטיב ג'קסון - ולא סיפרתי לה מעולם את שמי המלא שרה - המורה שכולם שנאו - השתנתה: רגליה כוסו נוצות, שוט נוצר בידה צמחו לה כנפיים וטפרים צמחו לה - ממש תרנגולת מזוועה מהסרטים. "הֶרְפִּיָּה² מטורללת שכמוך!". אזי המורה הג' השתנה גם הוא: אבל לא כך אלה הסיר את כובעו ומתחתיו נגלו קרניים קטנות! וכשהוא חלץ את נעליו הפלא ופלא היו פרסות! - אני לא התעלפתי - בניגוד לתריסר ילדים אחרים שהתעלפו. ההרפיה יללה בקול וצלפה בשוטה. המורה - התיש או מה שהוא לא היה - תופף בפרסותיו והסתער. ההרפיה צלפה בו, והמורה כרע

לאחור, על הפצע נראו סימנים. המורה זרק לי עט ואמר שכאשר לוחצים על הכפתור שאמור להחזיר את החוד גורם לעט להפוך לחרב. עשיתי זאת – ובאמת העט הפך לחרב הסתערת נואשות ובצליפה מיומנת פגעתי בשרה והיא הפכה לחול צהוב. שאלתי את המורה: "למה הפסל של האל מרקד?" ובאמת הפסלים שהקיפו את הקן של הביצה נעו מצד לצד. המורה אמר לי: "ילד זה לא זה הבניין רועד!! זה רעידת אדמה!!" הכל התחיל להתפרק ממש!! הכל קרס. המורה אמר לי "ברח! וקח אתך את הביצה!".